

se mai per maraveglia

Se mai per maraveglia alzando 'l viso
al chiaro ciel pensate, o cieca gente
a quel vero signor dil paradiso

Volgeti gli occhi in qua, che ve presente
non quella forma, ahime, no quel dolore
che contenplaron gli occhi de la mente

Piangete il grave universal dolore
piangeti l'aspra morte e'l crudo affanno
se spirto di pieta vi punge il core

Εάν ποτέ με δέος σηκώσεις το πρόσωπο
στον λαμπερό ουρανό, ω τυφλά μάτια
στον αληθινό κύριο του παραδείσου

Στρέψε τα μάτια σου εδώ, στο παρόν
όχι στο σώμα, αλίμονο, όχι σε αυτόν τον πόνο
αλλά σ' αυτά που βλέπεις με τα μάτια του μυαλού

Θρήνησε για τον μεγάλο καθολικό πόνο
θρήνησε για τον δριμύ θάνατο και τα σκληρά μαρτύρια
αν το πνεύμα της λύπης τρυπήσει ποτέ την καρδιά σου

Zephyro spira

Zephyro spira e 'l bel tempo rimena
Amor promette gaudio agli animali
l'ampia campagna de bei fiori e piena
ogni cor si prepara ai dolci strali
Progne scordata de l'antica pena
verso 'l nostro orizzonte spiega l'ali
Ogniun vive contento io me lamento
ch' Amor m'ha fatto albergo di tormento

Zephyro spira ed ogni placida ombra
invita al dolce sonno de' animanti
alcun felice amante il petto ingombra
d'ameni versi e di sonori canti
del passato periglio il cor si sgombra
nel mar tranquillo marinari erranti
Ognun si muta, Amor m'ha sempre in una
per far di me un contrario alla fortuna

Zephyro spira e in ciel splende ogni stella
de freschi humor bagnando I vaghi fiori
con Marte sta congiunta Vener bella
calando al suo Vulcan I dolci erorri
ogn' animo gentil d'Amor favella
che lieto possa all'ombra de gl' arbori
De tormentarmi Amor non carco piglia
per farmi exempio d'ogni meraviglia

Ο Ζέφυρος φυσά και φέρνει τον καλό καιρό
ο Έρωτας υπόσχεται χαρά σε όλα τα ζωντανά
η εξοχή είναι γεμάτη με ωραία λουλούδια
κάθε καρδιά προετοιμάζεται για τα γλυκά βέλη
η Πρόκνη ξεχνά τον παλιό της πόνο
προς τους ορίζοντές μας ανοίγει τα φτερά της
Όλοι ζουν χαρούμενοι κι εγώ θρηνώ
που ο Έρωτας με έχει καταφύγιο των βασανιστηρίων του

Ο Ζέφυρος φυσά και κάθε ήρεμη σκιά
προσκαλεί σε γλυκό ύπνο τα ζώα
κάποιοι χαρούμενοι εραστές γεμίζουν τα στήθη τους
με τρυφερές στροφές και ηχηρά τραγούδια
για περασμένους κινδύνους της καρδιάς που ελευθερώθηκε
στην ήρεμη θάλασσα των περιπλανώμενων ναυτών
Όλοι αλλάζουν, ο Έρωτας όμως με έχει πάντα μόνο
ώστε να με κάνει το αντίθετο της τύχης

Ο Ζέφυρος φυσά και στον ουρανό λάμπει κάθε άστρο
με φρέσκο δρόσο λούζονται τα όμορφα λουλούδια
δίπλα στον Άρη στέκεται η όμορφη Αφροδίτη
κοιτάζοντας τον Ήφαιστο για τα γλυκά τους λάθη
κάθε ευγενική ψυχή μιλάει για τον Έρωτα
που χαρούμενος ξεκουράζεται στις σκιές των δένδρων
Τον πόνο μου ο Έρωτας δεν απαλύνει
για να με κάνει παράδειγμα κάθε θαυμασμού

per dolor me bagno il viso

Per dolor me bagno il viso
d'un licor soave tanto
che piu car m'e molto il pianto
che ogni gaudio ov' esce il riso

Piango il ben che gia a fu bene
ala mia pietosa vita
che con dolci e amare pene
a sospir ognor m' invita
la memoria che e scolpita
mi sta in cor per contraccambio
fa che'l riso in pianto cambio
quando quel che fu me avviso

Per dolor...

Fui felice si felice
quant' ogni altro avventurato
e se dir de piu mi lice
me trovai in si altro stato
che null' altro fortunato
al par esser mi cresi
ma Fortuna in pochi mesi
da un ben tanto m'ha diviso

Per dolor...

Με πόνο λούζω το πρόσωπό μου
ένα υγρό τόσο γλυκό
που μου είναι πιο αγαπητή η θλίψη μου
από κάθε χαρά που φέρνει το γέλιο

Κλαίω για το καλό που ήταν κάποτε η χαρά
στην πονεμένη μου ζωή
το οποίο με γλυκά και πικρά βάσανα
να αναστενάζω συνεχώς με προσκαλεί
η μνήμη είναι χαραγμένη
μένει στην καρδιά μου ως αντάλλαγμα
αλλάζει το γέλιο μου σε κλάμα
όταν ξαναεμφανίζεται μπροστά στο πρόσωπό μου

Ήμουν χαρούμενος και τόσο χαρούμενος
όσο κάθε άλλος τυχερός
και αν μου επιτρέπεται να πω
ήταν τέτοια η ζωή μου
που πίστευα πως κανείς άλλος
δεν είχε χαρά σαν τη δική μου
αλλά η Τύχη σε λίγους μήνες
από αυτό το καλό με έχει χωρίσει

per fuggir d'amor le punte

Per fuggir d'amor le punte
come ingrato e rio tiranno
vagabondo in piano e in monte
era un giorno in grave affanno
quando ahime ch'io non me inganno
vidi un divo e sacro aspetto
ad amar tutto subieto
se ne gia cantando allora:
do tienti allora
tienti allora, ruzelnenta
tu serai la malcontenta

Io che mai udito avia
si soave e dolce canto
pian pian drieto gli venia
confortando il duol mio alquanto
e da poi dall'altro canto
per trovare in lei pietade
poi riposta in libertade
se ne gia cantando allora:
do tienti allora
tienti allora, ruzelnenta
tu serai la malcontenta

Για να ξεφύγω απ' του Έρωτα τα βέλη
αυτού του άπληστου και σκληρού τυράννου
περιπλανιέμαι σε πεδιάδες και βουνά
μια μέρα σε μεγάλη δυστυχία
όταν, αλίμονο, αν δεν με γελούν τα μάτια μου
είδα μια θεία και ιερή μορφή
εντελώς υποδουλωμένη στον έρωτα
περιπλανιότανε και τραγουδούσε:
ω, νιώσε το αεράκι
νιώσε το αεράκι, θυμωμένο κορίτσι
θα είσαι τώρα εσύ η δυσαρεστημένη

Κι εγώ που ποτέ δεν είχα ακούσει
τέτοιο απαλό και γλυκό τραγούδι
αργά αργά πίσω του πήγα
βρίσκοντας μια παρηγοριά στον πόνο μου
και από τότε με το τραγούδι
βρίσκω παρηγοριά για 'κείνη
γύρισα πίσω στην ελευθερία
και περιπλανώμενος τραγουδάω:
ω, νιώσε το αεράκι
νιώσε το αεράκι, θυμωμένο κορίτσι
θα είσαι τώρα εσύ η δυσαρεστημένη

o mia cieca e dura sorte

O mia cieca e dura sorte
di dolor sempre nutrita
o miseria de mia vita
tristo anuncio a la mia morte

Piu dolente e piu infelice
son che alcun che viva in terra
l'arbor son che il vento atterra
perche piu non ha radice
vero e ben quel che se dice
che mal va chi a mala sorte

O mia cieca...

La cagion de tanto male
e Fortuna e il crudo Amore
per che sempre de bon core
servit'ho con fe immortale
la qual hor sicato ha l'ale
e bandita da ogni corte

O mia cieca...

Ω τυφλή και σκληρή μου μοίρα
από τον πόνο πάντα θρέφεσαι
ω μίζερη ζωή μου
σκοτεινό προάγγελο του θανάτου μου

Πιο θλιμμένη και πιο άτυχη
είμαι από κάθε ζωντανό στη γη
είμαι το δένδρο που ο άνεμος ρίχνει
γιατί δεν έχει πια ρίζες
είναι αλήθεια αυτό που λένε
ότι άσχημα ζει αυτός που έχει κακή μοίρα

Ο λόγος αυτού του μεγάλου πόνου
είναι η Τύχη και ο σκληρός Έρωτας
γιατί εγώ πάντα με καλή καρδιά
υπηρετώ με αθάνατη πίστη αυτόν
που μου έχει κόψει τα φτερά
και με εξορίσει από κάθε αυλή

che debb'io far

Che debb'io far? che mi Consigli, Amore?
tempo e ben di morire
et ho tardato piu che i' non vorrei
madonna e morta, e ha seco il mio core
e volendo 'l seguire
interromper convien quest'anni rei
perche mai veder lei
di qua non spero e l'aspectar m'e noia
poscia ch'ogni mia gioia
per il suo dipartir' in pianto e volta
e ogni dolcezza di mia vita e tolta

Amor tu 'l senti ond'io teco mi doglio
quant' e il danno aspro e grave
et so che del mio mal ti pesa e dole
anzi del nostro perch' ad uno scoglio
avem rotto la nave
et in un punto n'e scurato il sole
qual ingegno a parole
poria aguagliar' il mio doglioso stato
ai orbo mondo ingrato
gran cagion hai di dever pianger meco
che quel ben ch'era in te perduto hai seco

Τι πρέπει να κάνω? τι με συμβουλεύεις Έρωτα?
ήρθε η ώρα να πεθάνω
και έχω καθυστερήσει περισσότερο απ' όσο θα ήθελα
η κυρία μου είναι νεκρή και η καρδιά μου είναι μαζί της
και θέλω να την ακολουθήσω
να δώσω τέλος στα δύσκολα χρόνια
αλλιώς δεν θα την ξαναδώ
και η αναμονή με εξαντλεί
καθώς κάθε χαρά μου
με την αναχώρησή της έγινε θλίψη
και κάθε ομορφιά της ζωής μου έχει εκλείψει

Έρωτα, το νιώθεις, γι' αυτό θρηνώ μαζί σου
πόσο μεγάλο είναι το πλήγμα μου
ξέρω ότι ο πόνος μου κι εσένα βαραίνει
ή μάλλον, ο δικός μας: γιατί πάνω σε βράχο
μαζί ρίξαμε τη βάρκα μας
και σε μια στιγμή ο ήλιος έσβησε
με τι εξεζητημένα λόγια
θα μπορούσα να συγκρίνω τη θλιβερή κατάστασή μου
με τον τυφλό και άδικο κόσμο
έχεις μεγάλο λόγο να κλάψεις μαζί μου
γιατί ότι καλό είχες χάθηκε μαζί της